Fotbal

DIN NOU, FAȚĂ-N FAȚĂ CU ANTRENORUL EM. VOGL

(Urmare din pag. 1)

pierdut singurul meci disputat în deplasare. Ce părere aveți în această privință?

— *Dacă am avea în campionatul intern una sau două echipe valoroase de club am putea rezolva în mare măsură dificilele probleme în alcătuirea naționalei. Și noi ne-am pus multe speranțe în jucătorii echipelor Steaua și F. C. Argeș, dar constatăm cu părere de rău că, indeosebi, prima întîrzie intrarea în formă, deși de-a lungul perioadei pregătitoare a avut condiții bune de instruire, beneficiind și de aportul întregului lot. În această situație, departe de a mai fi vorba de o selecție în bloc ne vedem puși în imposibilitatea de a alege măcar un compartiment, o aripă, un cuplu. Noi ne-am gîndit, de pildă, la o linie de fundași din care să nu lipsească Sătmăreanu, Dumitru Nicolae și Hălmăgeanu. Or, în momentul de față, aceștia nu justifică cu nimic selecționarea. Și, dacă pînă la ora scadenței jocul lor nu va marca o îmbunătățire vom apela la tineri dotați, dornici de afirmare și deci capabili de salturi calitative. Fiind vorba de apărare, aș vrea să vă spun că pentru unul din posturile de fundași centrali în vederile noastre intră și dinamovistul Dinu, despre care aflu că se pregătește cu multă seriozitate. Din fericire pentru noi Dinu nu este un exemplu izolat. Și alții ca el, rodați în lotul de tineret, vor fi încercați cu prilejul jocurilor de pregătire.*

— Din cîte deducem, la baza alcătuirii echipei reprezentative care va aborda preliminariile C.M. nu va sta UN LOT ANUME, FIXAT APRIORIC, ci un număr mai mare de jucători.

— *Este exact. Avem suficient timp pînă în octombrie, cînd vom juca prima partidă oficială. De-a lungul sezonului de primăvară, cu prilejul meciurilor amicale, care se vor desfășura cu o frecvență săptămînală, vom tria necontenit, în așa fel încît cei blazați se vor elimina singuri, lăsînd locul celor care se vor dărui pregătirii și jocului fără menajamente. Dar așa cum v-am spus, primele concluzii oficiale le vom trage abia după etapa a IV-a a returului.*

— Duminica trecută ați vizionat meciul de la Pitești. Ce impresie v-a făcut Dobrin, acest jucător pe cît de înzestrat pe atît de discutat în ultima vreme?

— *Cînd se află în posesia mingii, face lucruri excepționale, creînd faze mari. Rămîne, însă, foarte mult timp inactiv pe parcursul celor 90 de minute. Că Dobrin nu va fi niciodată un „perpetuum mobile" sînt convins. Dar de o participare la joc într-o frecvență mai mare este capabil. Măcar acest lucru să-l realizăm.*

— O întrebare în legătură cu ideea de joc pe care o preconizați. Dacă sînteți amabil să ne spuneți în ce constă ea și dacă ține seama de realitățile fotbalului nostru?

— *Dat fiind faptul că obiectivul reprezentativei noastre vizează calificarea în turneul final al C.M., ideea noastră de joc trebuie să țină seama și de realitățile fotbalului mondial. El bine, în momentul de față toate echipele care se respectă și care sînt animate de spiritul competitiv — în fapt, singura rațiune — pun mare preț pe organizarea apărării întărite. Din fericire, din contactul pe care îl am în mod continuu cu antrenorii echipelor noastre de club am putut constata că și la noi există frămîntări și unele realizări pozitive în această direcție. Din cele văzute de mine pînă în prezent se observă că echipele noastre realizează apărarea întărită în mod diferit, ceea ce în treacăt fie spus, nu este contraindicat. Unele echipe (Dinamo București, Rapid, Petrolul, Universitatea Craiova) efectuează acoperirea cu un jucător în spatele liniei de fundași, altele (Steaua, Progresul, Dinamo Bacău, Universitatea Cluj și, în ultima partidă, chiar Rapid) postează un om în fața apărării imediate. Alte două „subvariante" se nasc în funcție de modul în care acționează acest jucător „liber": permanent sau numai în faza de apărare. Se pune problema: care anume variantă o va adopta echipa noastră națională? Personal nu am luat încă o hotărîre (și această problemă o vom discuta după etapa a IV-a, în cadrul Colegiului central al antrenorilor), dar apreciez că temperamentului jucătorilor noștri îi va fi mai accesibilă varianta cu acoperirea în fața fundașilor. Vom realiza acest lucru plecînd de la sistemul 1—4—3—3 sau 1—4—1—2—3. În alegerea uneia dintre variante vom ține, firește, seama de particularitățile jucătorilor asupra cărora ne vom opri cînd vom definitiva lotul. Dar despre aceasta cred că este prematur să vorbim de pe acum. Cînd va fi cazul vă voi sta din nou cu plăcere la dispoziție...*

MIERCURI, 3 APRILIE:

OPTIMILE „CUPEI ROMÂNIEI"

În ziua de 3 aprilie se va disputa o nouă etapă a „Cupei României": optimile de finală. Meciurile vor avea loc în următoarele orașe:

- **BUCUREȘTI: Vagonul Arad — Jiul;**
- **BRAȘOV: Petrolul — Dinamo Bacău;**
- **PLOIEȘTI: Politehnica Iași — F. C. Argeș;**
- **SIBIU: C.F.R. Timișoara — A.S.A. Tg. Mureș;**
- **RM. VILCEA: Universitatea Cluj — Progresul București;**
- **TR. SEVERIN: Politehnica Timișoara — Steaua;**
- **BACĂU: Chimia Suceava — Dinamo București;**
- **PITEȘTI: Rapid — Universitatea Craiova.**

Partidele vor începe la ora 16.

ACEEAȘI ECHIPĂ ȘI TOTUȘI ALTA...

Apariția echipei Ceahlăul P. Neamț printre candidatele la așteptatul baraj deschizător de porți spre „înalta societate" a fotbalului nostru este unul din rarele elemente-surpriză din lupta care se desfășoară în divizia secundă.

Să ne explicăm. De cînd există, echipa pietreană a întruchipat modestia — prin aspirații și prin joc — performanța sa „de vîrf" însemnînd ocuparea locului șapte în ediția 1966/67 a campionatului diviziei B. Așadar, o echipă care nu s-a arătat niciodată „în primele rînduri", evoluția sa obișnuită fiind adeseori caracterizată printr-o înclinație spre zona periferică a fotbalului și clasamentului diviziei secunde.

Nimic mai legitim deci decît surpriza iubitorilor de fotbal din țara noastră în fața locului 2 obținut la sfîrșitul turului de echipa din Piatra Neamț. Și nu numai în fața locului... Rezultatele unor meciuri din toamnă, dar mai ales maniera generală de joc, au însemnat tot atîtea elemente inedite față de mai vechea și obișnuita evoluție a acestei echipe.

Acestor efecte, de o materialitate recunoscută, am căutat să le aflăm CAUZELE. Ce și cine stau la originea acestei fericite „reprofilări"? Cum s-a procedat? Ce bariere au fost învinse?

Cu alte cuvinte, care a fost drumul NOULUI la această echipă, pînă mai ieri — iertați să fim — o ilustră anonimă?

Din discuția pe care am avut-o cu antrenorul Mircea Crețu, am înțeles că metamorfoza modestei echipe de altădată — într-o formație ale cărei veleități și ambiții sînt afirmate pe teren — are la origine o concepție nouă asupra a două elemente esențiale: STILUL DE JOC și STILUL DE VIAȚĂ ale echipei.

Modificarea stilului de joc a însemnat trecerea de la o aplicare naivă a apărării în linie, la o aglomerare mai rațională, o apărare cu acoperire, în care apare, facultativ, un „libero" în fața liniei fundașilor.

Ceea ce este remarcabil este faptul că echipa reușește (în general) să acționeze ca un bloc în atac și în apărare, făcînd față rigorilor și solicitărilor consumului de energie reclamate de această manieră de joc. Această capacitate de adaptare nu este întîmplătoare. Ea este, printre altele, și fructul noului stil de viață al echipei.

Ca și la atîtea alte formații, indisciplina jucătorilor, dubioasa lor „viață invizibilă" au grevat realizările trecute ale echipei pietrene. (Nu întîmplător, întîlnești încă destui antrenori care se plîng că pregătirea echipelor lor este adeseori „dată peste cap" de liberalitățile vieții personale a jucătorilor).

Față de numeroasele metode de îndreptare a acestui rău care bîntuie pe la echipele noastre, „terapia" antrenorului Crețu ni se pare demnă de relevat prin caracterul ei simplu — logic-eficace. Fără a-i urmări „pas cu pas", cum pretind că fac alți antrenori, fără a le face școlărești scene moralizatoare în ipostaze în care morala este absentă ori este încălcată, antrenorul Ceahlăului a tratat aceste probleme exclusiv de pe poziția RANDAMENTULUI datorat de jucători. Controalele funcționale, capacitatea de efort exprimată la antrenamente — dau diagnostice fără dubiu asupra stării de pregătire a jucătorului, semnalînd, implicit, și eventualele sale „evaziuni" din normele impuse vieții de sportiv.

Această metodă, de o logică pe cît de simplă pe atît de solidă, are și avantajul operativității. **„Nu dai randament la antrenament (nu poți face față) înseamnă că nu te-ai odihnit cum trebuie, înseamnă că ți-ai permis anumite abuzuri, înseamnă că, dintr-un motiv sau altul, ești INAPT. Urmarea automată: ești scos din formație!"**

Pe baza acestui raționament, antrenorul Crețu a desființat și orice fel de cantonament. **„Cîteva măsuri radicale** (scoateri temporare sau definitive din lot) **luate împotriva unor jucători care au crezut că MĂ PĂCĂLESC au convins. Un antrenor de fotbal nu este o guvernantă care păzește copii".**

Interesant de relatat ni se pare un recent caz, să-i zicem, „social". Printre talentele echipei (poate cel mai promițător) se numără și jucătorul Ionel Codreanu. Toată lumea de la P. Neamț îi zice „Corcodel". Pentru că aduce nemaipomenit cu binecunoscutul Constantin. Aceeași statură, aceeași alură, aceleași mișcări în teren. Dar Codreanu, care are abia 18 ani, crede că unui fotbalist i se cuvin numai drepturile. **La această fragedă virstă, Codreanu (absenteist notoriu la serviciu) a pretins ca salariul pe care-l primea de la întreprindere să-i fie ADUS ACASĂ de către contabil!** A fost, firește, dat afară din serviciu. Deși figura titular în „11"-le de bază, antrenorul Crețu l-a scos și din formație.

„Cînd îi va veni mintea la cap, dacă-i va reveni, va reintra în formație — ne-a spus antrenorul Crețu. **Un jucător în echipă înseamnă pentru mine un OM pe care poți conta".** (În treacăt fie spus, îi amintim tînărului Codreanu că, „modelul" său, Constantin, a ajuns ceea ce este în fotbalul nostru și datorită unei exemplare seriozități pe terenul de joc ca și în viața de toate zilele).

Cam acestea ar fi premisele actualei „schimbări la față" a echipei Ceahlăul. O echipă ieri anonimă, azi în plin și îmbucurător proces de maturizare.

M. POPESCU

DUMINICĂ, LA CRAIOVA, PRIMUL MECI DIN ACEST AN AL REPREZENTATIVEI NOASTRE DE JUNIORI

ROMÂNIA-POLONIA

Cea mai tînără echipă de fotbal a României inaugurează duminică, la Craiova, sezonul internațional al reprezentativelor noastre. Formația noastră va primi replica „11"-lui de juniori al Poloniei.

Meciul, programat duminică, în deschidere la partida divizionară *Universitatea Craiova — Universitatea Cluj*, va începe la orele 14.

Ieri, lotul nostru de juniori — compus din *Bărbulescu, Dumbreanu* (portari), *Ciugarin, Rădulescu, Cojocaru, Konetchi, Ciolan, Eugen Popescu, Niculescu* (fundași), *Moldovan, Cîsar, Ștefănescu, Rizea* (mijlocași), *Radu Ionescu, Caniaro, Cotigă, Marica, Iordănescu, Petreanu* (înaintași) — a făcut un antrenament cu echipa de tineret Universitatea Craiova. Azi urmează să fie alcătuită formația care va începe jocul de duminică.

Lotul juniorilor polonezi este așteptat să sosească în cursul zilei de azi.

Partida va fi condusă la centru de un arbitru bulgar (încă nedesemnat), care va fi ajutat la tușă de ILIE DRĂGHICI și CONSTANTIN PETREA.

Exersarea loviturii cu capul. Față „de atelier", de la antrenamentul de ieri al juniorilor dinamoviști, din parcul Dinamo
Foto: FR. BRANDRUP

Dumitru Nicolae în lotul reprezentativ?

Un cititor, tov. Nicolae Bălțatu, domiciliat în București, strada Stejarului nr. 42, ne-a trimis ieri o scrisoare în care cere să se ia măsuri drastice împotriva fotbalistului Dumitru Nicolae, care prin jocul său periculos, brutal, a provocat accidentarea a numeroși jucători, ultimul dintre ei fiind Ion Ionescu.

Scrisoarea se încheie astfel: **„Surprinde foarte mult faptul că în lotul reprezentativ de fotbal, publicat la rubrica de sport a ziarului „Scînteia", figurează și Dumitru Nicolae. Deci în loc să fie sancționat, jucătorul respectiv este recompensat".**

Acest fapt a constituit și pentru noi o surpriză neplăcută, deși ne-am amintit că o recompensă identică i s-a dat lui Dumitru Nicolae și după ce-l accidentase pe Pîrcălab. În cazul de față, se pare însă că nu există temeiuri de a critica Federația română de fotbal, lotul național nefiind încă alcătuit, iar numele lui Dumitru Nicolae figurînd alături de al altor jucători luați în vedere cu trei săptămîni în urmă. Este evident că în lotul lărgit pe care comisia de selecție îl va alcătui după etapa de duminică a diviziei A, numele lui Dumitru Nicolae nu va mai putea figura. Așa cum rezultă de altfel și din interviul acordat redacției noastre de către antrenorul emerit Em. Vogl și pe care îl publicăm în aceeași pagină.

ARBITRII MECIURILOR DIN DIVIZIA A

- DINAMO BUCUREȘTI — F.C. ARGEȘ: A Pop la centru, M. Bădulescu și Tr. Vecan (toți din Oradea) la tușă;
- PETROLUL — PROGRESUL: N. Rainea (Birlad) la centru, M. Ispas (Mediaș) și N. Stavru (Constanța) la tușă;
- „U" CRAIOVA—„U" CLUJ: A. Pîrvu la centru, C. Ghemingean și V. Roșu (toți din București) la tușă;
- STEAUA — FARUL: C. Nițescu (Sibiu) la centru, I. Soos (Tg. Mureș) și E. Bucșe (Sibiu) la tușă;
- JIUL — RAPID: P. Badea (Brașov) la centru, G. Fărcașu (Baia Mare) și V. Trifu (Satu Mare) la tușă;
- A.S.A. TG. MUREȘ — U.T.A.: A. Rădulescu la centru, D. Ghețu și C. Iofciu (toți din București) la tușă.
- STEAGUL ROȘU — DINAMO BACĂU: V. Pădureanu la centru, M. Bică și S. Mîndreș (toți din București) la tușă.

AZI, ÎN GIULEȘTI

În continuarea pregătirilor pentru meciul de duminică, Rapid București va susține azi după-amiază, de la ora 16, un joc în compania formației I.C.S.I.M., din campionatul municipiului București. În deschidere, de la ora 14, formația de tineret a Rapidului va întîlni echipa Mașini unelte București.

Nu întotdeauna călătorului îi șade bine cu drumul!

PE TEME EDUCATIVE

Pentru un junior dintr-o echipă anonimă de provincie, cum era Traian Dumitru în toamna lui 1965, a juca la Steaua reprezenta idealul.

Zeii i-au fost favorabili și, o toamnă mai tîrziu, l-am întîlnit pe visător în prima formație a echipei militare, alături de Gruia și Oțelea. Cîteva meciuri reușite l-au recomandat selecționerilor pentru echipa de tineret care a cîștigat, în primăvară, în Olanda, „Criteriul mondial".

Toamna lui 1967: la Steaua, „titulari în următorul campionat, vor fi doar Gruia și Traian Dumitru — anticipau specialiștii. Pentru posturile celelalte vor candida jucătorii cu formă maximă."

Dar, după 5 etape: Dumitru face apostazie publică față de club și pleacă în peregrinaj prin țară în căutarea altei echipe (!). Așa l-am descoperit prin decembrie la Brașov, printre echipierii de la Dinamo.

— Steaua nu-mi oferă posibilitatea să mă afirm, începu Dumitru seria motivărilor (sau a acuzațiilor). Vedetele țin foarte mult la posturile lor și, la Steaua, fiecare post își are vedeta sa. Cît privește antrenorul, nu mă prea avea în vederi. În plus, stilul meu nu este adecvabil celui al echipei bucureștene.

— Consideri că-l poți impune sau supune „stilului brașovean"?

Întrebare de baraj. În Brașov era numai în tranzit. Urma să revină în Capitală pentru că „numai Bucureștiul este rampă de lansare". Țintea echipa Dinamo.

— Mult timp nu vei putea juca. Clubul te-a suspendat pe o perioadă de doi ani — îl reînformez pe „rătăcitor".

— Voi juca rugby în timpul ăsta, răspunse el indiferent (și fără măcar să cunoască (!) că o sancțiune aplicată pentru abateri disciplinare exclude posibilitatea practicării, pe termenul pedepsei, a oricărui alt sport).

Un prim rezumat: calități remarcabile și, ca atare perspective certe. Dorință manifestă și posibilități obiective de afirmare. Chinuit la 19 ani de cosmarul nerealizării pe care, în loc să-l îndepărteze, îl întreține, acceptînd cu conștiința împăcată doi ani de tușă în handbal.

Precis, undeva i s-au pus bariere.

— Se plînge că era vitregit — l-am adus la cunoștință antrenorului principal al echipei Steaua, Octavian Nițescu.

— În sport trebuie să faci ucenicie, lucru pe care Dumitru nu vrea să-l înțeleagă. S-a autoconvins că știe suficient pentru a figura în primii 7 și este, în consecință, foarte puțin receptiv la sfaturi. Are un exces de personalitate (grandomanie i-aș zice) care nu-i va aduce decît neajunsuri. Este cel mai dificil elev pe care l-am avut. Asta n-a însemnat că nu m-am ocupat de el în aceeași măsură ca de oricare jucător de-al meu. În primul „7" nu-l puteam promova ca titular, însă, decît atunci cînd îmi oferea certitudini; nu-mi puteam permite să fac experiențe, cînd de următoarea clasată mă despărțeau numai două puncte.

— A simțit din partea echipei o anumită indiferență, i s-a creat cumva o opinie defavorabilă? — l-am întrebat pe Cornel Oțelea, căpitanul echipei Steaua.

— Era al doilea gigant pe care-l aveam în echipă și ideea unui „tandem" cu Gruia ne surîdea, răspunse interpelatul. În meciurile în care a jucat, băieții i-au susținut efectiv jocul, ca să poată fructifica și să capete astfel ideea utilității lui (aș vrea să adaug faptul că Dumitru n-a lipsit de la nici unul din turneele pe care Steaua le-a întreprins în ultimii doi ani în străinătate). El nu știe însă și nu vrea să învețe un anumit lucru: într-o echipă, deși trebuie să existe o perfectă colegialitate, e necesar ca fiecare jucător să știe că datorează respect altuia. Dar Dumitru nu vedea mai departe de interesele și ambițiile lui.

— Neliniștea afirmării am trăit-o și eu la vîrsta lui — intervine Gruia — și, de aceea, îl înțeleg perfect. Vedetă (în sensul superior al cuvîntului) nu te face însă numai talentul nativ: se cere o muncă titanică și o bogată experiență. Tocmai de aceea mi s-a părut de-a dreptul hilar ca, la vîrsta lui (19 ani), Dumitru să vorbească de existența unui „stil personal" (eu nu îmi arog, încă, vreunul) și să invoce ca motiv al nerealizării impedimentele! Din contră, șansele lui au fost mai mari decît ale multora dintre noi: a venit în perioada retragerii lui Bulgaru și putea deveni curînd titularul postului pentru că din partea jucătorilor n-ar fi existat, cu siguranță, nici un fel de obstrucții.

Dumitru nu este un caz anume. Aparține unei tipologii cunoscute: a jucătorului tînăr, care s-a infatuat și a început să se „ofere" și să se „speculeze". (Vinovați de această stare de lucruri făcîndu-se toți aceia care îi influențează, care le fac curte).

Oscilația între cluburi (cu permanentele readaptări pe care le presupune) va transforma mult visata „consacrare" într-o permanentă „Fata morgana".

— Dumitru are și niște idei bizare: susține că se poate pregăti singur, în afara unei echipe — nouă revenindu-ne doar „obligația" de a-l chema la lot, ne spune secretarul general al Federației de handbal, tov. Lucian Grigorescu. De „rătăcirea" lui sîntem și noi vinovați pentru că l-am îmbrățișat prea devreme, înainte de a-i cunoaște adevăratele valențe morale (și, să fim sinceri, înainte de a ne demonstra veleități de mare performer).

După ratificarea suspendării (înaintea căreia l-am chemat și l-am sfătuit, arătîndu-i că a greșit) Dumitru a înaintat memorii — cerînd reducerea pedepsei — care, însă, n-au primit (și nu vor primi) aviz favorabil pentru că nici unul din motivele expuse nu rezistă, nici unul nu scuză divorțul — neregulamentar — de clubul său.

Și, un alt microinterviu, avut zilele trecute, cu Dumitru:

— Impresia că echipa sau clubul îți sînt ostili este total greșită. Ce-ar fi ca, recunoscîndu-ți greșeala, să te întorci la Steaua?

— Imposibil! Am făcut „altundeva" o promisiune și eu îmi țin cuvîntul.

Părea doar un copil răsfățat dar iată-l „bărbat de onoare", gata să-și scoată spada ca să-și apere cuvîntul dat. „Cavaler" pentru care dragostea de club este o noțiune fără continut. Cine știe, peste alți doi ani, cărei echipe îi va face curte! Trebuie să știe, însă, că nu numai fluctuațiile de formă întîrzie afirmarea sau confirmarea unui sportiv, ci și aceste „pasiuni" subite pentru un club sau altul.

Nușa MUȘCELEANU

ATENȚIE, CURENT DE 220 VOLȚI!

— Bună ziua, tovarășe Procopiu. Am auzit că m-ați căutat.

— Da, voiam să stăm puțin de vorbă. Am mari necazuri cu unul din sportivii mei de bază.

— ...?

— Este nedisciplinat, nu vrea să mai asculte indicațiile mele, crede că știe totul mai bine. Mai mult decît atît, a început să se antreneze după un sistem propriu. Dacă n-aș ști că este plin de talent, l-aș îndepărta din lot pentru că strică atmosfera generală. Din păcate, nu pot s-o fac, e o mare speranță. Ar trebui să stați de vorbă cu el. Poate că reușiți să-l...

— Nu cred că stînd de vorbă cu el o dată, sau chiar de mai multe ori, aș putea să obțin mai mult decît dv. în munca de zi cu zi.

— Atunci, ce-i de făcut? Este mare păcat de băiatul acesta, mai ales acum, în preajma Olimpiadei.

— Dacă e păcat acum, cred că ar fi păcat oricînd. Dar să încerc să mă lămuresc mai bine: de fapt, ce s-a întîmplat cu el? Nu mai dă rezultatele pe care le dădea înainte? Este în declin de formă?

— Nu, nu e vorba de asta, cel puțin deocamdată. Este într-o criză morală. A devenit recalcitrant, opac la indicațiile mele, individualist. Nu mă înțeleg cu el.

— Poate că n-ați găsit tonul cel mai potrivit?

— Cum adică? Eu folosesc același ton cu toți sportivii. Și, slavă domnului, majoritatea mă ascultă orbește. Nici nu crîcnesc. Iar rezultatele sînt, în general, satisfăcătoare.

— Poate că dacă v-ar asculta cu ochii deschiși, rezultatele ar fi mai mult decît satisfăcătoare. Dar să ne întoarcem la oaia rătăcită. N-ați încercat să folosiți cu el o metodă mai blajină, să zicem mai liberală? Ați încercat să-i ascultați cu sinceră atenție expunerea sistemului de antrenament pe care-l preconizează? Poate că unele lucruri propuse s-ar potrivi cu trăsăturile lui individuale, fizice și psihice?

— Cum o să comit o asemenea greșeală? Eu nu fac diferențe între sportivii mei. De altfel, metoda mea de lucru a fost verificată: a dat roade cu cei mai mulți. Ce, el e mai cu moț, în vinele lui nu curge tot singe?

— Aș vrea să vă povestesc o pățanie de a mea. Făceam niște înregistrări în laboratorul Institutului de psihologie, pe un magnetofon „Tesla". Într-o zi am avut nevoie să trec ceva de pe o bandă pe alta, și deci de un al doilea magnetofon. Nimic mai simplu: am cerut de la magazie tot un Tesla, l-am pus în priză, a pornit cu viteză mare și deodată am auzit niște trosnituri suspecte, urmate de un pîcănit și un miros pătrunzător. Aparatul s-a oprit. Tehnicianul nostru, chemat de urgență, mi-a spus de la prima privire: „S-a prăjit, s-a ars transformatorul pentru că l-ați alimentat cu curent de 220 volți în loc de 110". „Doar l-am pus la aceeași priză cu primul aparat!" am replicat eu mirată. „Nu orice curent este bun pentru orice aparat și invers. Există aparate făcute pentru curent alternativ și altele pentru curent continuu. Aparatele pentru curent alternativ, la rîndul lor, pot funcționa cu 110 volți sau cu 220 volți. Unele aparate sînt făcute pentru un singur fel de curent, altele pot fi trecute de la un curent la altul. De altfel, dacă vă uitați bine la spatele aparatului trebuie să scrie cu ce curent merge". Iată cum a sunat prima mea lecție de electrotehnică elementară.

— Da, numai că noi lucrăm cu oameni, nu cu mașini.

— Principiile acestea sînt cu atît mai valabile cu cît avem de-a face cu mecanisme mult mai complexe, mai sensibile și mai variate decît aparatele de care vă vorbeam. Numai că, din păcate, pe oameni nu stă scris cu ce fel de curent funcționează. Asta trebuie noi să descoperim, cu răbdare și perseverență, renunțînd fără părere de rău la metoda care nu a dat roade și înlocuind-o cu alta, mai potrivită cu particularitățile sportivului. Nu de alta, dar ca să nu riscăm să-l scurt-circuităm, arzînd totodată și speranțele noastre, țesute în jurul lui.

Iudith MOSCU

COPIII RĂSPUND: PREZENT!

- **S-a instituit „Cupa micilor fotbaliști"**
- **Cerere sporită de provocări**

Efervescența continuă. Redacția este „bombardată" cu scrisori din toate colțurile țării.

Astfel, *N. Giurgiu*, elev în clasa a VII-a a Școlii generale din *Topliță*, Hunedoara, după ce își manifestă bucuria simțită la citirea Provocării („o socotesc minunată") se scuză că nu ne poate scrie mai mult, fiind amenințat dintr-o clipă într-alta de... clinchetul clopoțelului. Ne promite, însă, că ne va ține la curent cu rezultatele echipei sale, care *„este o echipă matură"*. Îți mulțumim, Nicule, și așteptăm data viitoare o scrisoare mai lungă de la tine!

Dacă din Topliță ne scrie un „jucător", atunci din Dorohoi primim — spre surprinderea noastră — o scrisoare de la un... antrenor. Este vorba de „antrenorul" *S. Lozneanu*, elev în clasa a XI-a B a Liceului nr. 1 din *Dorohoi*, iar echipa pe care o antrenează este cea a clasei sale. În continuare, sîntem informați că sistemul aplicat de echipa respectivă (care, printre altele, dispune și de un... maseur!) este un sistem nou — 1-3-1-2-2-2, care în ciuda lipsei de notorietate „a dat rezultate deosebite". Nu te credem pe cuvînt, tovarășe antrenor, așteptăm rezultatele!

Prin intermediul corespondentului nostru M. Bedrosian aflăm că în comuna *Negoești*, aparținînd de municipiul Ploiești, **s-a trecut la organizarea unui campionat al echipelor de străzi, sub „supravegherea" profesorului de educație fizică** *N. Sima* și a unui vechi animator al sportului local, *C. Radu*. Fiecare echipă de stradă a primit un nume: *Olimpia* (str. Eroilor I), căpitan — T. Dinu, *Victoria* (str. Eroilor II), căpitan — C. Dan, *Fulgerul* (str. Braniște), căpitan — I. Bolboacă, *Tricolorul* (str. Teilor), căpitan — M. Ioniță, *Racheta* (str. Republicii), căpitan — M. Constantin și *Cutezătorii* (str. Republicii), căpitan — E. Brezeanu. Campionatul se va desfășura sistem turneu, cu meciuri în două reprize a cîte 20 de minute, iar cîștigătoarea competiției va primi „Cupa micului fotbalist", acordată de Școala generală nr. 34 Negoești. În finalul scrisorii sîntem asigurați că meciurile micilor fotbaliști se vor bucura de mare succes la public. Nu ne rămîne decît să-i felicităm pe organizatori!

Și ultima scrisoare pentru astăzi: M. Militaru din Pitești, calea București nr. 16, căpitanul echipei F.C. Sporting, ne scrie, împreună cu... secretarul său, Al. Sorescu, despre pregătirile echipei străzii lor. Ni se solicită 25 de provocări, dîndu-ni-se asigurări că „vor fi pentru moment suficiente"!

Copii, dați-i zor cu antrenamentele și cu meciurile! **De provocări avem noi grijă și nu va exista nici o echipă care să ni le ceară și să nu le primească.**

Ov. IOANIȚOAIA

Din Craiova, corespondentul nostru C. Marica ne-a trimis această fotografie, însoțind-o de următorul text: *„La Școala generală nr. 18 Craiova, s-a încheiat recent campionatul de fotbal al claselor. Competiția, desfășurată sistem turneu, cu participarea a 9 echipe, a luat sfîrșit cu victoria clasei a VIII-a B (diriginte V. Popovici), care în finală a învins echipa clasei a VIII-a A cu 7—5". În imagine — echipa învingătorilor.*

Pronoexpres – Loto

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 12 DIN 20 MARTIE 1968

EXTRAGEREA I:
Categoria I: 1 variantă a 58 583 lei; Categoria a II-a: 9,5 a 6 680 lei; Categoria a III-a: 55,5 a 1 231 lei; Categoria a IV-a: 416,5 a 210 lei; Categoria a V-a: 1 195 a 73 lei; Categoria a VI-a: 5 289 a 23 lei.

Premiul de categoria I a revenit participantului Tudorache Constantin din București.

EXTRAGEREA A II-A:
Categoria a II-a: 3,5 variante a 13 462 lei; Categoria a III-a: 66 a 768 lei; Categoria a IV-a: 239,5 a 272; Categoria a V-a: 957,5 a 68 lei; Categoria a VI-a: 3 627 a 24 lei.

PRONOEXPRES NR. 13 DIN 27 MARTIE 1968

EXTRAGEREA I: 15 28 22 31 1 19 — 5 13.

Fond de premii: 455 462 lei.

EXTRAGEREA A II-A: 29 24 10 38 48 1 — 47 12.

Fond de premii: 340 191 lei.

Premiul excepțional de la concursul anterior a fost obținut de participantul Voicu Nicolae din Ploiești, căruia i se atribuie premiul de 43 493 lei.

PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI DE LA TRAGEREA LOTO DIN 22 MARTIE 1968

Categoria I: 2 variante a 31 626 lei și 5 a 7 906 lei; a II-a: 24 a 3 130 lei și 101 a 782 lei; a III-a: 94 a 1 621 lei și 131 a 405 lei; a IV-a: 359 a 529 lei și 506 a 132 lei; a V-a: 914 a 240 lei și 1 470 a 60 lei.